

ningen bedre og bedre for hvert Aar, der gaar. Dersom nu f. Eks. det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) vilde gaa med til, at der blev tilføjet Toldbetænkningen en Bemærkning om, at hvis Landstinget vil acceptere Folketingets Kompromis, er man villig til at yde den nødvendige Kompensation i en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, der dog ordnes saaledes, at man samtidig reducerer Brændevinsfabrikanternes Toldbeskyttelse — hvis Toldloven kunde faa en saadan Tilføjelse, ja, saa vilde jeg virkelig ikke have det mindste imod at stemme for Dagsordenen, og jeg vilde anbefale andre ærede Medlemmer at gøre det samme. Hvis det kun er *denne* Brændevinslov, man er saa vred over, hvorfor i al Verden skulde man da ikke lade det Spørgsmaal falde og indføre i Toldbetænkningen en Bemærkning om, at Kompensationen ordnes ved en Brændevinsskat samtidig med, at man nedsætter Toldbeskyttelsen, saa tage vi det Spørgsmaal under Overvejelse, saa stille vi os ikke principielt afvisende, selvfølgelig alt under den Forudsætning, at Landstinget accepterer Folketingets Kompromisforslag. Hvis ærede Medlemmer tro at det er mig en speciel Fornøjelse at staa her i Tinget og angribe en eller flere af mine gamle Partifæller, er det en fuldstændig Fejltagelse. Det er mig ingenlunde en Fornøjelse, tværtimod jeg foretrækker langt Fred. Jeg er i det hele taget en Fredens Mand, der kun meget nødig en Gang imellem gaar paa Krigsstien. Men skal der endelig være Kamp, ja, mine Herrer, saa tror jeg, De kende mig godt nok til at vide, at saa gaar jeg heller ikke af Vejen for den. Skal det være, saa sætter man sig paa Krigsfod, og saa gør man det saa godt, som man kan. Det ærede Medlem for Bornholm (N. J. Jensen), hvem jeg heller ikke ser her i Aften . . . (Afbrydelse) . . . Naa, der staaar det ærede Medlem og viser mig sit elskværdige og smilende Aasyn, som jeg tit før har glædet mig over, hvad jeg fremdeles ogsaa vil gøre. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at den megen Virak var stegen mig — altsaa Medlemmet for Slagelse — til Hovedet. Han mente, jeg vistnok var bleven lidt skør, jeg havde ikke kunnet taale det. Ja, mine Herrer, det er en underlig Opfattelse, for det drejer sig i Virkeligheden kun om en Omfordeling af Blæst og Solskin. Før har jeg haft Blæst fra den ene Side og Solskin fra den anden, i de seneste Dage har jeg faaet Blæsten

fra den anden Side og Solskinnet fra den første Side; men det har nu hverken forandret min Kulde- eller Varmegrad, jeg er akkurat lige saa kold og lige saa varm, som jeg har været før. En Del af de Herrer, deriblandt det ærede Medlem for Bornholm, har vænnet sig til at se paa mig — det tør jeg vistnok sige uden uberettiget at bebrejde dem noget — som paa et levende vandrende Toldleksikon. De ærede Medlemmer tro, jeg aldrig tænker og drømmer om andet end Told, Told paa Petroleum og Told paa Ris og Told paa Salt og Told paa Kaffe etc., og ikke faa ville ganske naturlig synes, at det dog er besynderligt, at en Mand kan holde timelange Foredrag om Told paa alle disse Ting, Told paa Petroleum, Ris, Salt, Kaffe, Bomuldstøjer og Gulvklude, men endnu mindre kunne de forstaa, at en Mand kan blive ved at tale varmt om disse Ting i en lang Aarrække uden nogen Sinde at trættes. Det ærede Medlem for Bornholm, der bedømmer Toldsagen nærmest fra Kaffetoldens og Brændevinstoldens Synspunkt, fandt, at jeg var kommen for højt op. Hvis det ærede Medlem mener, at jeg nu staaar højere, end da jeg var Venstrereformpartiets beskikkede Ordfører, er det ikke en Kompliment til mit gamle Parti. Jeg kan ikke tro, at det har været det ærede Medlems Mening, men det ærede Medlem har tænkt paa noget helt andet, han har tænkt paa en aandelig Selvbevidsthed, han har ment, at jeg har overvurderet mig selv. Den Slags Overvurdering forekommer jo ikke saa sjældent. En meget rig Mand havde en Gang en Ordstrid med en meget fattig, men dannet Mand. Den rige Mand blev grov, og den dannede Mand tog da sin Hat og sagde, idet han gik ud af Døren: „Der skal tre Generationer til for at frembringe en Gentleman. De er i den anden“. Paa lignende Maade vil jeg sige til det ærede Medlem for Bornholm: Der hører 3 Grader til for at være en god Toldpolitiker. Det ærede Medlem er paa Vejen mellem den første og den anden. I den første Grad ses Toldsagen fra et lokalt eller fra et Klasse- eller fra et Parti-Synspunkt. I den anden Grad ses Toldsagen fra et nationalt, fra et Samfunds-Synspunkt. I den tredje Grad ses den under Synspunktet af hele den menneskelige Kulturudvikling. Naar nu det ærede Medlem for Bornholm siger, at han ikke kan følge mig, han mener der højt oppe i Fantasiens Verden, vil jeg hertil svare: „Stig højere op, ærede Medlem, det vil virke saaledes, at De faar udvidet Deres Horisont“. Da jeg som ung Mand kom til